

VI SARAJEVSKI LIKOVNI SALON

UDRUŽENJE
LIKOVNIH
UMJETNIKA
KANTONA SARAJEVO

29.12.2017. - 18.1.2018.

COLLEGIUM
ARTISTICUM

Organizacioni odbor:

Izet Alečković, Stijepo Gavrić, Hamzalija Muhić, Aleksandar Bukvić i Emir Osmić

Sarajevski likovni salon 2017

Sarajevski likovni salon 2017 kojom se zaključuje likovna sezona 2017 je više nego dobra vijest. Zapravo, ova iznimno značajna akcija respektabilnog broja likovnih umjetnika koji sudjeluju u ovogodišnjem Salonu, daleko nadilazi rutinsku žurnalističku kvalifikaciju „dobre vijesti“. Time da je ovaj Salon „više nego...“, želi se sugerirati da je Salon (i aktualno ali i s obzirom na tradicionalne prakse bosansko-hercegovačke likovne scene) prije svega veoma važna *kulturna činjenica* u širem planu kompleksne kulturne mape Bosne i Hercegovine, kako u sinhronoj tako i u dojahronoj perspektivi. U užem smislu likovni Salon je *umjetnička činjenica*, odnosno, dinamična slika aktuelne *likovne* umjetničke prakse (ili: umjetničkih praksi) i njezinih varijeteta, autorskih likovnih jezika, intencija, likovnih istraživanja, izbora likovnih jezika i sredstava pa i likovne osjećajnosti. Osim toga, Salon i njegovo održavanje može se promatrati i u svjetlu pitanja i problema *kulturne politike*, odnosno, u okviru pitanja strateške društvene, političke, ekonomske, infrastrukturne, medijske ... podrške i ovom Salonu kao i drugim institucionalnim i/ili individualnim oblicima i akcijama u sferi likovnih umjetnosti. U slučaju ovogodišnjeg i prethodnih Salona – zvuči ohrabrujuće materijalna i programska podrška nadležnih institucija i sponzora - Ministarstvo kulture i sporta Kantona Sarajevo, koja je u danim okolnostima stala iza Salona uprkos općepoznatim krajnje nepovoljnim materijalnim, infrastrukturnim i drugim društvenim okolnostima. No, ovdje treba izričito reći da je Salon prije svega djelo i rezultat akcije same umjetničke zajednice, naime suradnje i sinergije likovnih umjetnika koji na Salonu nastupaju. U toj stvari, pak, treba posebno naglasiti činjenicu da je *spiritus movens* Salona Izet Alečković koji je sa saradnicima i učesnicima predano i ustrajno radio na postavci Salona kao i na konstituiranju autorske zajednice Salona.

Najzad, Salon se – kao umjetnička, kulturna pa i kao *kulturno-obrazovna* akcija - može razumjeti i kao apel za *reafirmaciju* visokih kulturnih i umjetničkih vrijednosti, naime kao apel za *kultiviranje* i podizanje produktivnih i receptivnih standarda i mjerila (kako u likovnim umjetnostima tako i u polju drugih umjetničkih i kulturnih praksi). Ovakav oblik javne prezentacije likovnog života i umjetnosti općenito - predstavlja sretnu i neophodnu protutežu trendovima kulturne krize, protutežu zastrašujućoj devastaciji umjetničkih i kulturnih vrijednosti u životnom i javnom prostoru, protutežu masovnom zagađenju i primitiviziranju kulturnih, medijskih i mentalnih prostora koje sa sobom nosi industrija šunda, zabave i potrošnje.

Ako se, pak, fokusiramo na sam ovogodišnji Salon *kao likovni događaj*, vidjećemo da (i) ova postavka po prirodi stvari (a to znači po prirodi svakog umjetničkog iskustva) slijedi načelo pluralnosti likovnog jezika, ili – drukčije rečeno – načelo „višeglasnosti“ ili „višebojnosti“ likovnog iskustva svijeta koje (kao vizualno iskustvo) odavno nadilazi bazični mimetički kanon i postaje autorski modeliranom „interpretacijom“, „konstrukcijom“ i/ili „proizvodnjom“ svijeta i tumačenjem čovjeka u mediju likovnih sredstava, postupaka, tehnika ili u mediju autorskog životnog iskustva ili njegove mentalne ili duhovne „aparature“ i „prerade“. U tom pogledu, u postavci ovog Salona, u spomenutom načelu pluralnosti izražajnih jezika, u pluralnosti u izboru tehnika, likovnog materijala, u odabiru „sižea“ i „tema“, u impulsima individualnih istraživanja ili individualnih sklonosti, - nije ni potrebno tražiti neki jednoznačni zajednički nazivnik ili neki „grupni likovni kanon“ i „stilsko/tematsko/svjetonazorno jedinstvo“, ili „normativnu likovnu školu“, ili neku „srodnost po izboru“ (kakvi su nam poznati u arhipelagu povijesti likovnih umjetnosti). Načelo pluralnosti zapravo je indeks načela slobode koje (načelo)

je konstitutivni pojam umjetnosti uopće, a ono se materijalizira u osebujujoj likovnosti svakog individualnog likovnog učinka. Sa tog stajališta ovdje izloženi radovi fungiraju kao tvorevine u vlastitom izražajnom autoreferencijalnom (materijalnom i duhovnom) unutarnjem poretku, ali u cjelini izložbene postavke djeluju i prema vani, takoreći: interaktivno i komparativno, u širokom registru: od tehnički čistih tradicionalnih likovnih postupaka do sinkretičkih mješavina i kompilacija, od figuracije do apstrakcije, od upotrebe simboličkog potencijala slike do istraživanja amorfne elementarne likovne materije....

Zato bi se moglo reći da postavka Salona ne prezentirana neko dovršeno, zatvoreno stanje aktualne likovne produkcije nego (kao kolektivna akcija i kao kolektivni učinak u kojemu i najugledniji autoriteti bosanskohercegovačkih likovnih umjetnosti sudjeluju sa mlađim generacijama i njihovim traženjima) predstavlja likovne umjetnosti *u procesu*, kao otvoreno iskustvo koje računa i sa neizvjesnostima. Razumije se da se (ne ulazeći ovdje u pojedinačne deskripcije izložaka niti u analitičko prosuđivanje pojedinačnih radova) može reći da otvorenost tog iskustva ne znači bezuvjetni alibi za vrednosni sud. Jer: otvorenost znači i neizvjesnost, izazov i rizik. Upućen ili aktivan promatrač ima dovoljno prostora i poticaja i za vlastiti doživljaj ali i za analitičko-kritičku refleksiju učinaka, intencija i razine umijeća svakog pojedinog autora i njegovog učinka. Stoga se i može reći da Sarajevski likovni salon 2017 u sebi ima kapacitet iznimno važne likovne akcije u sklopu ukupnog kulturnog ambijenta, kako u procesima javnog obrazovanja i promoviranja jezika i značaja likovnih umjetnosti i likovne kulture, tako i u smislu kulturnog i civilizacijskog ranga našeg društva. Osim što je Salon iznimno vrijedan kao čisto likovno-umjetnička činjenica, on u sebi sadrži cijeli sklop suštinskih pitanja koja otvara i postavlja, a koja se tiču kako likovnih umjetnosti, njihovog statusa i djelovanja, tako i društvenog i obrazovnog imperativa spašavanja i afirmacije vrijednosti humanističke kulture uopće, čiji su organski dio i likovne umjetnosti. U tom pogledu i Sarajevski likovni salon 2017 zaslužuje pažnju, zahvalnost i podršku.

Sulejman Bosto

Svjetovi

Postoji jedan svijet gdje su misli djela. Posmatrajući radove mojih kolega na izložbi Šestog sarajevskog likovnog salona, nisam se mogla oteti utisku, i još čvršćem ubjeđenju da, bez obzira na sve, kontinuiran rad i umjetnost u sudnici vremena, u bilo kojem prostoru, uvijek opstaju. I da je to DOBRO. Osobna sam kad javno o svom utisku pišem, i neka sam! Iskoristit ću priliku da iskažem, makar u kratkim crtama, ono što volim ovdje, u ovom prostoru. A volim sve! Sve ove svjetove volim u ovome Svijetu kojem i sama pripadam. Uzet ću sebi za pravo da o svijetu svakog autora u ovome našem zajedničkom Svijetu ponešto kažem. Uzimam pravo govora jer moje kolege, koji život žive likovno govoreći sebi zapravo govore Drugome, govore ovdje i sada. Ovdje obitavaju:

Alma Ajanić (Gavrić)

Uđoh u metafizičku galeriju, ugledah Chagala i Van Gogha... Kakva toplina! Sve tako poznato, a postavljeno u novi prostor. Sjajne slike, boje i paste, pejzaži enterijera i enterijer pejzaža u kojima se pričaju priče s porukama. U Alminom svijetu horoz je potpuno prirodan u kontekstu dnevne sobe. Sve tu pripada! Slike su to istinitog doživljaja.

Izet Alečković

Zapleti boja, poteza, crteža Izeta Alečkovića, čvorovi vriskova promišljene ekspresije uvijek su me vodili u asocijaciju likovnog protesta i ekspresije bola. Postepeno, s vremenom, ti čvorovi iz svoga su se centralnog mjesta počeli raspetljivati i poprimati osobine ensorovskih likova, podjednako loše i dobre volje, neobičnih karaktera... Ensorovska blaziranost maski lažnoga morala, međutim, kod Alečkovića se pretvara u bića koja nose u sebi vedrinu podrugljivosti. I još nešto – Izo nije figurativni slikar.

Elma Alić Šobot

Sa Elminim lutkicama se ne može igrati. One se igraju, širom otvorenih očiju, iskazujući sarkazam, prkoseći svojim obličjima: Igram se, svijete! Živim i plazim ti jeziku! To sam što sam, zaigrana u vlastitom krugu pretočene stvarnosti! Elma je dobar promatrač: pravi „figurice“ koje su uočene u gomili. Jasno govore Elmine figure, uvijek su govorile, ponekad drugačijim elementima, a sada veoma osmišljeno, jednoglasno progovaraju o proturječnostima svijeta.

Amer Bakšić

Under construction... Amerova neprekidna gradnja u prostoru kontinuirano poprima cilj. Šta je Amerov cilj? Stvaranje, kreacija, crtež – put između tačke trenutka i druge tačke drugačijeg trenutka. Amerovi su crteži uvijek ceste bez slijepih puteva. Čak i kada izgledaju završeno, opet nekuda vode i tvore nove prostore... Stepeništa, labirinti, prolazi i ulazi koji se uvijek nanovo otvaraju. Bezbroj ulaza i prolaza... sve dok ne stignu s onu, drugu stranu „mjesta“.

Sead Čerkez

Akvarelne bilješke Seada Čerkeza u cijelosti odišu lirikom zamišljene fotografije, stvarnog pejzaža. Kao da autor putuje vozom: fantazmagorija odsutnosti zvuka vlada ovim akvarelima. Ja ne čujem ništa osim ujednačenog ritma putovanja, i to me smiruje. Vidim scene koje me vode u statičnost gledanja. Gledam Čerkezove akvarele i mislim: kako je lijep i blag njegov svijet.

Lejla Ćehajić

Pogled ka nebu, štap, drvo, korijen – Torn više ne vjeruje, ali ipak u nebo gleda... Lejla Ćehajić, kao i u svojim dosadašnjim skulpturama, plastičnim objektima i njihovim instalacijama, i ovdje dosljedno o suprotnostima svijeta govori. Ono u što ne vjerujem podupire moju vjeru... Kakav rafiniran senzibilitet iza ovog autentičnog autorstva stoji! I uvijek dosljedno u čistoj kontradikciji nježnost otkriva: to pomislih ugledavši Tornovo iščupano drvo koje je postalo štap.

Emir Durmišević

Ilustracije goblina govore o svijetu Emira Durmiševića: likovi iz njegove crtaonice naprosto ne mogu biti zli, čak i kad to požele, prepoznatljivi kao „strašna“ čudovišta iz kojih izbijaju dobrota, duhovitost i Emirova posvećenost. Zamijećujem Durmiševićevu predanost svakom detalju, ona se naprosto nameće tvoreći autentičan rukopis, otkrivajući crtačku sigurnost i osmišljenost u potpuno ostvarenoj ljubavi.

Adis Fejzić

Svijet gospa iz kamena i platna, svijet zdenaca, svijet mitoloških urona i izrona, psihologija materijala... Bilo da se radi o Adisovim skulpturama ili crtežima, slikama, ne mogu se oteti dojmu ploidbe. Nešto "čvrsto romantično" izranja iz lelujave mistike i iz najtvrdih i najgrubljih materijala. Integritet stoji iza bajkovitosti koja se zbog "integriteta" bajkom ne može nazvati. Vješt crtač i klesač poput Adisa navodi promatrača da posumnja u materijalnost materijala. Svaka sumnja navodi na razmišljanje, tako da se pred Adisovim radovima moramo dobro zamisliti.

Danis Fejzić

Dobro i Loše je dobro – tako je, mislim, rekao Danis Fejzić, jer jedno bez drugog ne postoji. To pomislih ugledavši kokošije noge i lobanju u otiscima Čovjekove siluete u Jučer-Sutra-Danas... Simbolizam crne magije, "loše namjere" odvlače nas od suštine. Daaaa, a ništa loše u kokošijoj nozi ili u lobanji ne stoji – osim zamisli o čovjekovom strahu, koji je u stanju da i dušu zamijeni. To pročitah, jer tako mislim: Danis mi jasnim predstavljanjem elemenata, grafikom, moju misao predočava.

Marko Frančešević

U svijetu Marka Frančeševića portret je kip. Kip koji je portret je kip duhovnosti. Pojava. Marko modeluje duhovnost. Duhovnost izbija u prvi plan i jača je od portreta – zato je nazvah kipom. Čuvari, ratnici, Buda, samuraji, pape, poglavari, branitelji visoke misli, iskonskog morala, mira, dostojanstva i časti Svijeta – u svakom, samo jednom portretu ovog autora svi se nalaze. Nadvremenost duha. Smetnje poput osobnih sudbina i svjetskih kataklizmi sitnice su u odnosu na vječnost. To vidim u Markovom svijetu.

Dženan Hadžihasanović

Pariz revolucija, svijet Londona, New Yorka, Tokija. Angažiranost u izgrađenom. Urbano, protesti, glas, reklame koje ne govore, prazne poruke, saobraćaj, prostor... Stani da ti kažem: Oh, kakva dobra slika, harmonizirana paleta nemira, pomislih odagnavši od sebe, i s ove slike, sve značenjske i simboličke upute detalja. Pogledah sliku kroz trepavice i ugledah piramidu bijelih papirića, koja se na vrhu u svjetlost stvori, prema visini. Tako svi simboličko-značenjski detalji govore, pročitah na kraju.

Denis Haračić

Grafike su otisci u kojima Denis, bez ikakve potrebe za mistifikacijom, progovara čistim grafičkim jezikom – i baš u tome leži njihova mističnost. Denis kazuje da takva jednostavnost posjeduje više slojeva, otvarajući mogućnost višeznačnog čitanja. Grafika poput slojeva arhetipa koji pod lupom osobnog otvaraju nove dimenzije.

Nela Hasanbegović

„Žena sa šljemom“ izrazito je decentna u pažljivo odabranoj rječitosti. Nela Hasanbegović razmišlja o ulogama i odgovornostima; ona u potpunosti shvata umjetnički angažman kao dužnost savremenog umjetnika koji govori i ukazuje na stanje vremena vječne nepravde. Nela ne misli da će promijeniti svijet, ona samo visoko estetiziranim elementima navodi posmatrača na razmišljanje. Uvijek. Tako je u stvari jedino moguće promijeniti svijet. Učutkati ga najvišim vrijednostima.

Seid Hasanefendić

Prozore u pejzaž Seida Hasanefendića nikada nisam mogla nazvati iluzionističkim predstavama. Još kao veoma mlada, dok još nisam znala da se o umjetnosti nikada ne može tvrditi ništa elementima čiste logike, nekako sam bila ubijedena da Seid Hasanefendić živi negdje gdje njegovi prozori gledaju u takav, baš takav nebeski pejzaž koji slika. I sada sam u to ubijedena. Slike Seida Hasanefendića su stvarne slike pogleda s njegovog prozora.

Boris Hodak

Svojom me slikom autor navede da se upitam ko su zapravo Adam i Eva? Adam i Eva Borisa Hodaka su Boni i Klajd dvadeset i prvog vijeka, spremni za reklamni spot u kojem svoj grijeh ne misle sprati... Oni su takvi kakvi su, samouvjereni, za njih ne postoje prepreke. To su uspješni Adam i Eva. Na veoma ilustrativan i podrugljiv način ova slika prдавnog motiva, sa svojim izmiješanim simboličkim uputama, nudi jasnu sliku konzumerističkog načina razmišljanja.

Dževad Hozo

Cijeloga života Dževad Hozo se bavio životom i smrću. U svemu onome čega se „običan“ čovjek boji, s onu stranu nepoznatog, on je pronalazio, uočavao drugačiju vrijednost. To je istina. U krugu, u ciklusu ljubavi, i kraj ljepotu istine nosi. Jer kraj o kojem Hozo govori saopćava nam da kraj, zapravo, i ne postoji.

Mensud Kečo

Sagorijevanje boli – tema Mensuda Keče. Tragedija rata. Kečini radovi, instalacije i postavke najčešće govore samom simbolikom upotrebe oblika i materijala, i nedvojbeno upućuju posmatrača na suštinu izrečenog. Elementi poput hljeba, vode, drveta, uz „skamenjene, odrvenjele“ geste i pokrete, uz „zaleđene kretnje statičnih figura“, iskazuju suštinski govor katarze. Katarze kroz „plastične vizije“.

Marko Kusmuk

Boje proljeća, sunca i žene osvijetljavaju sivu... Marko Kusmuk veoma vješto se igra elementarnom likovnošću, razmišljajući o svijetu i historiji. Simboliku i značenja iskustva, „događaja“, prošle i sadašnje stvarnosti Marko pretače u doživljaj izrečen čistim likovnim jezikom. Boja, ton, svjetlo, plošnost i plastičnost, odnosi harmonija i kontrasta komponovani kroz „pozadinu, lik i akcent“. Likovnost u poimanju bezvremenosti.

Selma Mahmutović

Strast. Doživljaj. Istinski doživljaj može se izreći samo strašću. Naoko uobičajene scene s kuhinjskih ploha, u savršenoj kompoziciji i izvedbi, otkrivaju srž umjetničkog doživljaja. Selma to svojim minijaturama veoma glasno izriče. Ekstremno govori o doživljaju, toliko strasno da moram zastati. Moram zastati da pogledam to Veliko Srce u zrnu riže.

Borko Močević

On slika zvuk međuprostora. Sivo-crveno-plavom bojom slutnje. Između Neba i Zemlje. Naziru se dva tako ista, razdvojena, jedan o drugom ovisna elementa da bi činili jedan. U međuprostoru zvuka i glasova koji slijeću i uzlijeću. Močević sluti. Sluti i čovječanstvo, pokušavajući shvatiti, ugledati i čuti jasno. Borko je slikar atmosfere. Atmosfere slutnje.

Hamzalija Muhić

Slikar zvukova čutnje, osobne. Nebroj pojmova (elemenata) izricanjem (boja, tekstura, crtež) mnogo čutnje (kompozicija) Hamzalijinu "sliku" stvara. To je ta likovnost unutarnjeg pejzaža, koja te zazove i povuče u sliku. Svi Hamzalijini radovi koje sam do sada imala priliku vidjeti uspijevali su me uvući u tu osobnost i taj rječiti autorski mir.

Dževdet Nikočević

Pejsaž boli u sfumatu crne u vodi je sve nijanse sive. Sve nijanse sive nadvijene u teškom oblaku nad Srebrenicom. I stoji nad tim pejzažom neisplakane boli. Nepomična tegoba naslikana vodom za koju kažu da sve nosi... A na Dževdetovoj slici voda se osušila, i stoji. Pritišće sivlom. Stoji tegoba.

Edin Numankadić

Zapisi traga. Način ili sadržaj onoga što "piše" Edin Numankadić nikada me nije intrigirao. Ono što mi je bilo bitno jeste da "piše". Dosljedno Edo "urezuje" i dosljedno ostavlja trag! U toj dosljednosti i gesti napisano stoji.. Ja čitam: Numankadić postoji i postojat će. Različiti su tragovi Edina Numankadića, a ja volim to što Edo zapisuje, urezuje, otiskuje, volim da gledam da je Edo napisao – ulijeva mi sigurnost. Čovjek Edo postoji sa svim svojim bojama i mislima, i u zagrebanom, i u nedotaknutom, i u nanesenom – u svome tragu. Dobro je: Edo postoji – postojim i ja.

Salim Obralić

Uvijek, baš uvijek je isti samo u jednom. Onome jednom što ga čini umjetničkom ličnošću: uvijek je isti u izricanju mira. Iz svega, i u svemu Obralić izdvaja mir. Nekada se taj obralićevski mir iskazuje u statičnosti, racionalnosti, rasporedu kompozicije, u dubokoj likovnoj promišljenosti ili u samoj slikarskoj meditativnosti. Senzacije „prirode, pojavnost predmeta i Svijeta“ viđene u dubini posjeduju isti iskonski mir. U taj mir Obralić majstorski umije zaroniti i prenijeti ga u zbilju. I ovdje osjećam taj mir, sada iskazan rafiniranim odabirom palete, odnosa tekstura i nevidljivih poteza.

Emir Osmić

Kada gledam Osmićeve slike i crteže, uvijek pomislim na prastaro pitanje vizualnog odnosa između sadržaja i forme. Kod Emira je takvo gledanje apsurdno: likovni elementi sadržaja čine formu koja potpuno pripada sadržaju. Osmić spontano stvara novu stvarnost, i ne mogu se oteti dojmu da se u njoj dobro osjeća, tako da je i meni dobro kad gledam Osmićeve slike. Bolje od dobrog ne postoji.

Mensur Porović

Za Porovićeve slike i crteže mogu reći da su likovno lijepi. Uopšte lijepi. Njihova vrijednost „opšte ljepote“ izgrađena je na principu odabira kontrasta, vješto doziranih i suprotstavljenih u harmoničnoj cjelini. Kod Porovića se različitosti ne bore za dominaciju. Postoji jedna proturječnost u teoriji likovne forme gdje kontrast, zapravo, predstavlja harmoničan odnos, gdje se elementi međusobno potpomažu u različitosti. To je ono što čini „opštu ljepotu“ koju Porović vidi.

Daniel Premec

Metal s dušom. Kontrast materija u datosti. Spoj i Proboj. Organsko i neorgansko. To su samo neke od mojih asocijacija vezane za rad Daniela Premeca. Daniel promišlja o mnogo čemu suprotstavljajući, zapravo spajajući raznorodnosti u ambijentalnim postavkama. Premec u određenom prostoru ili situaciji svojim skulptoralnim intervencijama navodi promatrača da otvori vlastitu kutiju materijalnog iskustva i emocije, i da pretraži moguće sfere unutar povezanosti vidljivog i nevidljivog svijeta.

Enes Sivac

Svoja mnogobrojna i mnoglika snoviđenja znalački i s obzirom prema materijalu Enes Sivac predstavlja u svim elementima, od kompozicije do tehničke izvedbe, koja je također uvijek u funkciji kazivanja. Ono što me kontinuirano impresionira kod Sivca kao autora, a pratim njegov rad, jeste osobena skulptorska tankoćutnost, koja pažljivog promatrača, u svojoj „nelakoj jednostavnosti“, uvijek nanovo i drugačijim tonom iznenadi.

Samir Sućeska

Kameno krilo. Pogledah taj filigranski rad na kamenu: Sućeska „crtežom“ kamen u lepršavo pretvara! I gledam, i vidim kamen, i čekam da uzleti. Nekada su za antičke majstore običavali reći da znaju udahnuti dušu materijalu. Samir je ovdje nježno puhnuo u oblutak, intervenirao s kraja – i kamen je postao „mekan kao duša“!

Darko Šobot

Praznina punoću ispunjava i čudan „cvijet“ stvara... Oh, kako se Šobot prazninom i punoćom poigrati zna! Poput skulpture pogleda kroz kaleidoskop. Ne mogu racionalizirati svoj doživljaj Šobotovih reljefa i postavki jer osjećam vedrinu. Tako pozitivan prostor koji ne zauzima mjesto samo čista kreacija može stvoriti.

Halil Tikveša

Iskrenost, ponekad surova. Često iz Tikvešinih radova izbija surovost. Sirova i istinita strast često iz autora jasno progovara. Ne laska. Halil Tikveša uvijek je beskompromisan i postojan u svome izričaju. Možda bi to mogla biti i definicija za prepoznavanje umjetničkog u svemu što umjetničkim zovu. Takva eksplicitnost i direktnost autorskog doživljaja kao kod Tikveše rijetka je i nadvremena pojava.

Fra Petar Perica Vidić

Fra Perica kontinuirano slika boju unutar oblika koji su prerasli u prepoznatljiv vidićevski „ornament memorije lijepog“. Autor prepoznaje svjetlost i u najtamnijoj sjenci. Njegove slike za mene su slike životne radosti. Svi elementi slike podjednako poigravaju u svome obličju i raduju se!

IZLAGAČI:

1. Alma Ajanić (Gavrić)	18. Marko Kusmuk
2. Izet Alečković	19. Selma Mahmutović
3. Elma Alić Šobot	20. Borko Močević
4. Amer Bakšić	21. Hamzalija Muhić
5. Sead Čerkez	22. Ismet Mujezinović
6. Lejla Čehajić	23. Dževdet Nikočević
7. Emir Durmišević	24. Edin Numankadić
8. Adis Fejzić	25. Salim Obralić
9. Danis Fejzić	26. Emir Osmić
10. Marko Frančesević	27. Mensur Porović
11. Dženan Hadžihasanović	28. Daniel Premec
12. Denis Haračić	29. Enes Sivac
13. Nela Hasanbegović	30. Samir Sućeska
14. Seid Hasanefendić - Trabzon	31. Darko Šobot
15. Boris Hodak	32. Halil Tikveša
16. Dževad Hozo	33. fra Petar Perica Vidić
17. Mensud Kečo	

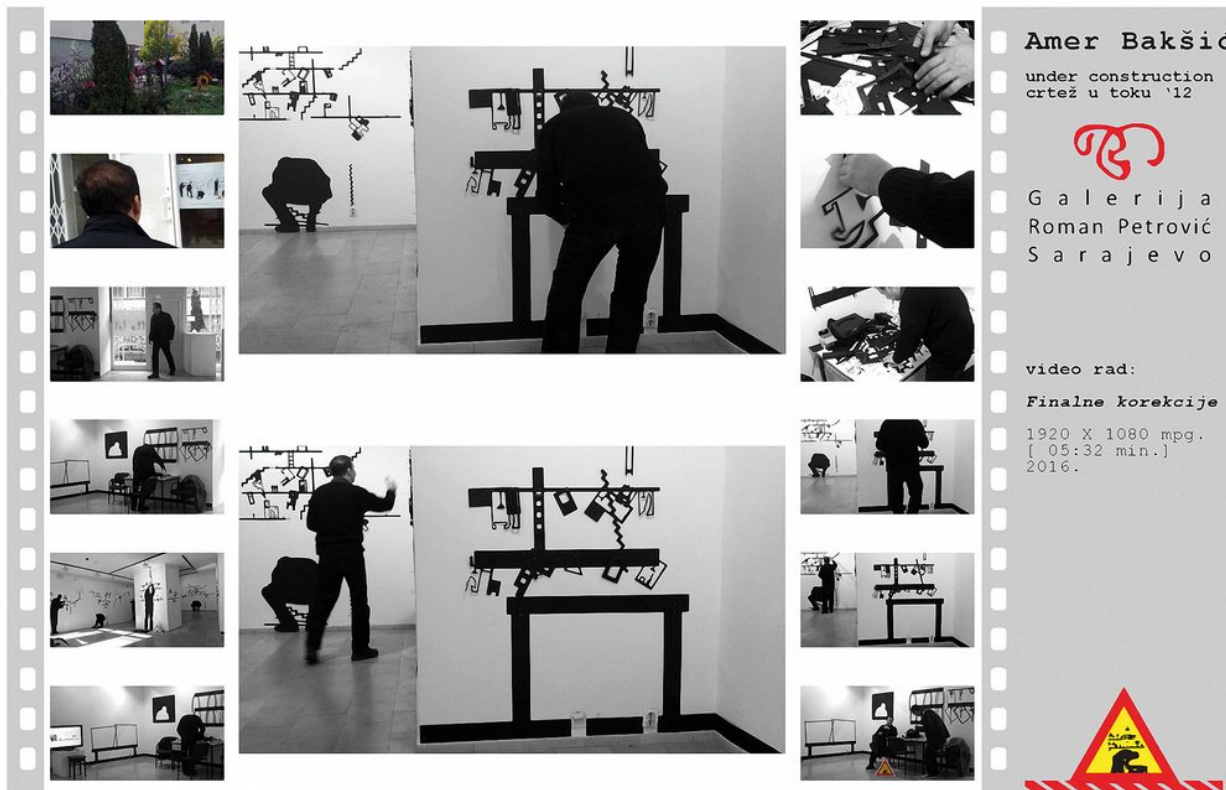
ALMA AJANIĆ (GAVRIĆ)
- Pet do dvanaest, ulje na platnu, 2008.

IZET ALEČKOVIĆ
- Samoživci, akril na platnu, 2017.

ELMA ALIĆ ŠOBOT
- Gospođa I, kombinovana tehnika, 2014.

AMER BAKŠIĆ

- Under Construction / Crtež u toku '12, (Video rad *Finalne korekcije*), 2016.

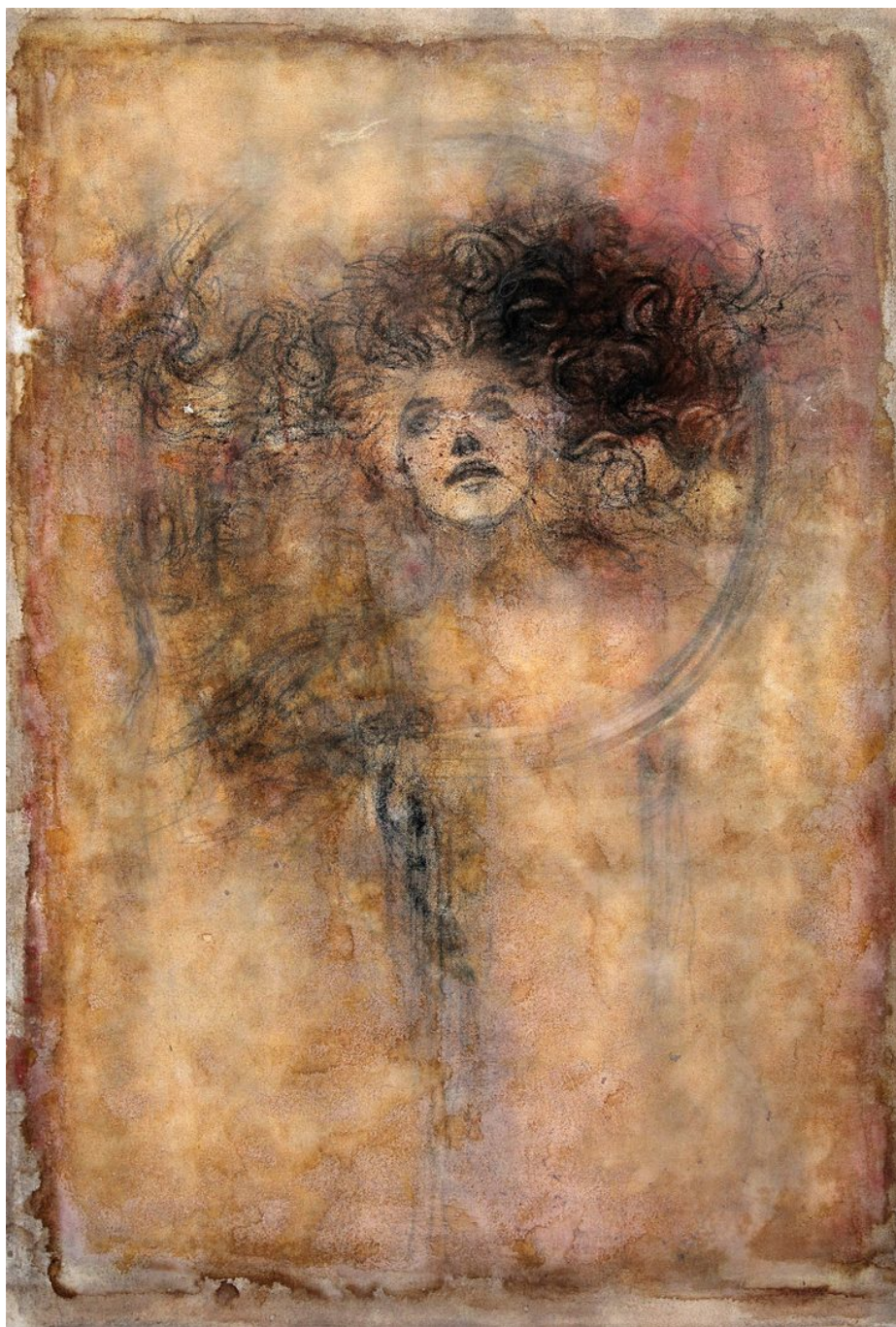
SEAD ČERKEZ
- Zaleđe Bjelašnice, tempera na kartonu, 2017.

LEJLA ČEHAJIĆ
- Torn Devil, kombinovana tehnika, 2017.

EMIR DURMIŠEVIĆ
- Goblin, ilustracija, 2017.

ADIS FEJZIĆ
- Medusa, kombinovana tehnika na platnu, 2016.

DANIS FEJZIĆ

- Jučer-Sutra-Danas, kombinovana tehnika - grafika. 2017.

MARKO FRANČEŠEVIĆ
- Bez naziva, gips, 2016.

DŽENAN HADŽIHASANOVIĆ
- Blank Tiple, akril na platnu, 2017.

E.A. bakropis, akrilna

"SVJEDOK"

Denis Haračić 17.1

DENIS HARAČIĆ
- Svjedok, bakropis i akvatinta, 2017.

NELA HASANBEGOVIĆ
- Foto-performance (Dio ciklusa: Trag ženskog naslijeđa), 2017.

SEID HASANEFENDIĆ - TRABZON
- Reminiscencije, ulje na platnu, 2012.

BORIS HODAK
- Would You Really Like to rEVEal All the Secrets?, ulje na platnu, 2005.

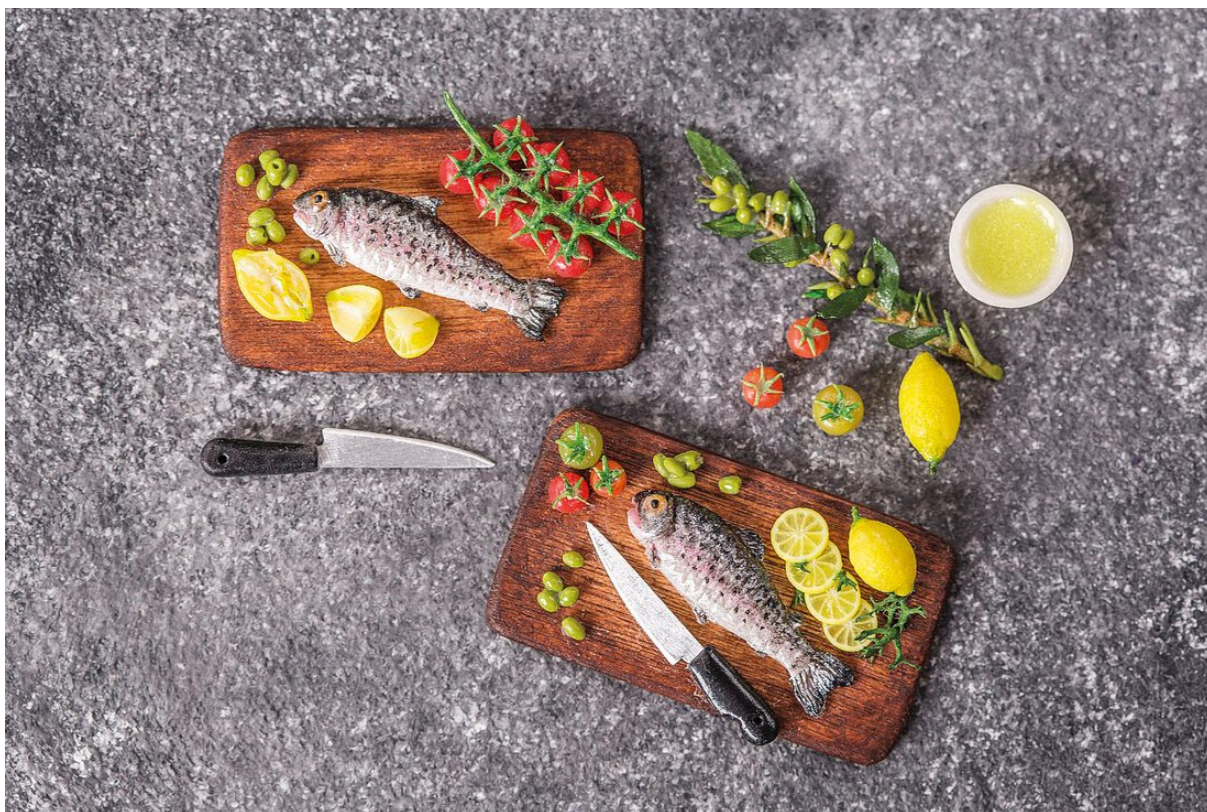
DŽEVAD HOZO
- Metka Rekvijem, video rad (48 minuta), 2017.

MENSUD KEČO
- Sagorijevanje, kombinovana tehnika, 2017.

MARKO KUSMUK
- Primavera, akril na platnu, 2017.

SELMA MAHMUTOVIĆ

- Mrtva priroda sa ribom, voćem i povrćem (Drvo, polimerna glina i akrilik), 2017.

BORKO MOČEVIĆ
- Bez naziva, kombinovana tehnika, 2017.

HAMZALIJA MUHIĆ
- Bijela slika, ulje na platnu, 2017.

ISMET MUJEZINOVIĆ
- Skica za kompoziciju iz NOB-a

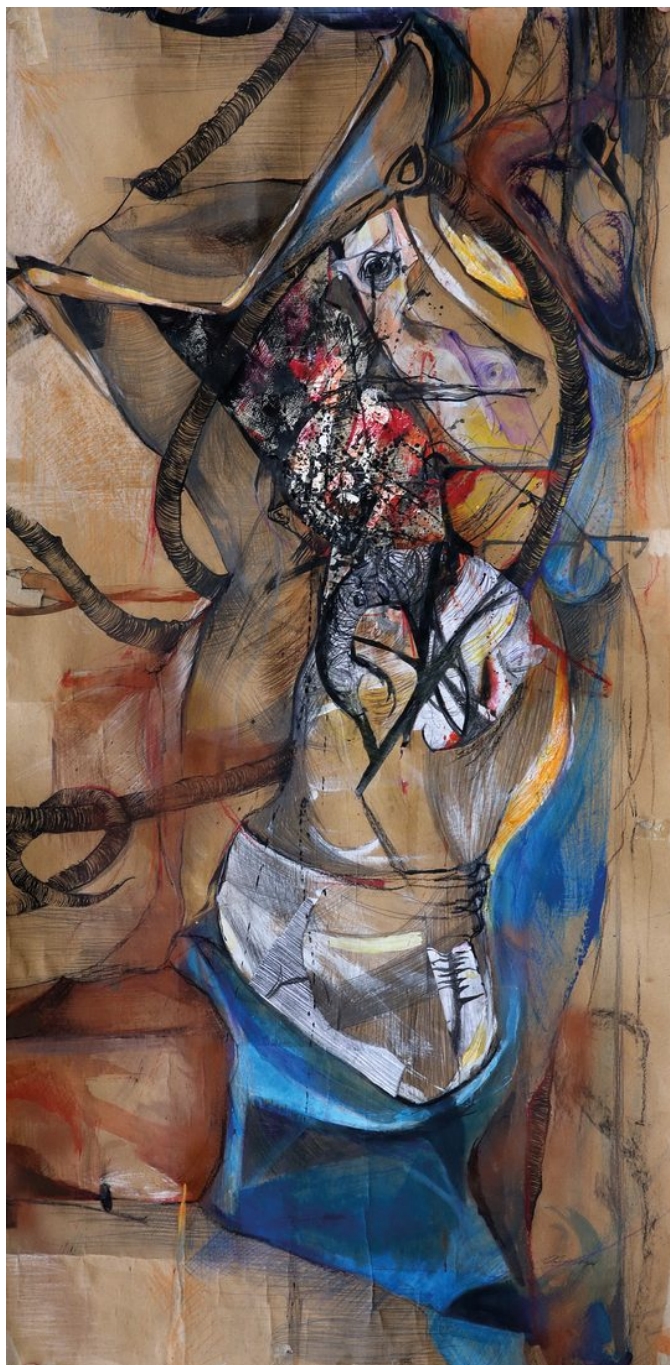
DŽEVDET NIKOČEVIĆ
- Srebrenica, crtež, 2017.

EDIN NUMANKADIĆ
- Zapis, akrilik na papiru, 2017.

SALIM OBRALIĆ
- Neretva pravi adu, ulje na platnu, 2015.

EMIR OSMIĆ
- Stare igračke, kombinovana tehnika, 2017.

MENSUR POROVIĆ
- Dio sna, kombinovana tehnika, 2014.

DANIEL PREMEC
- Robokos, fotografija, 2017.

ENES SIVAC
- Bez naziva, metal, 2017.

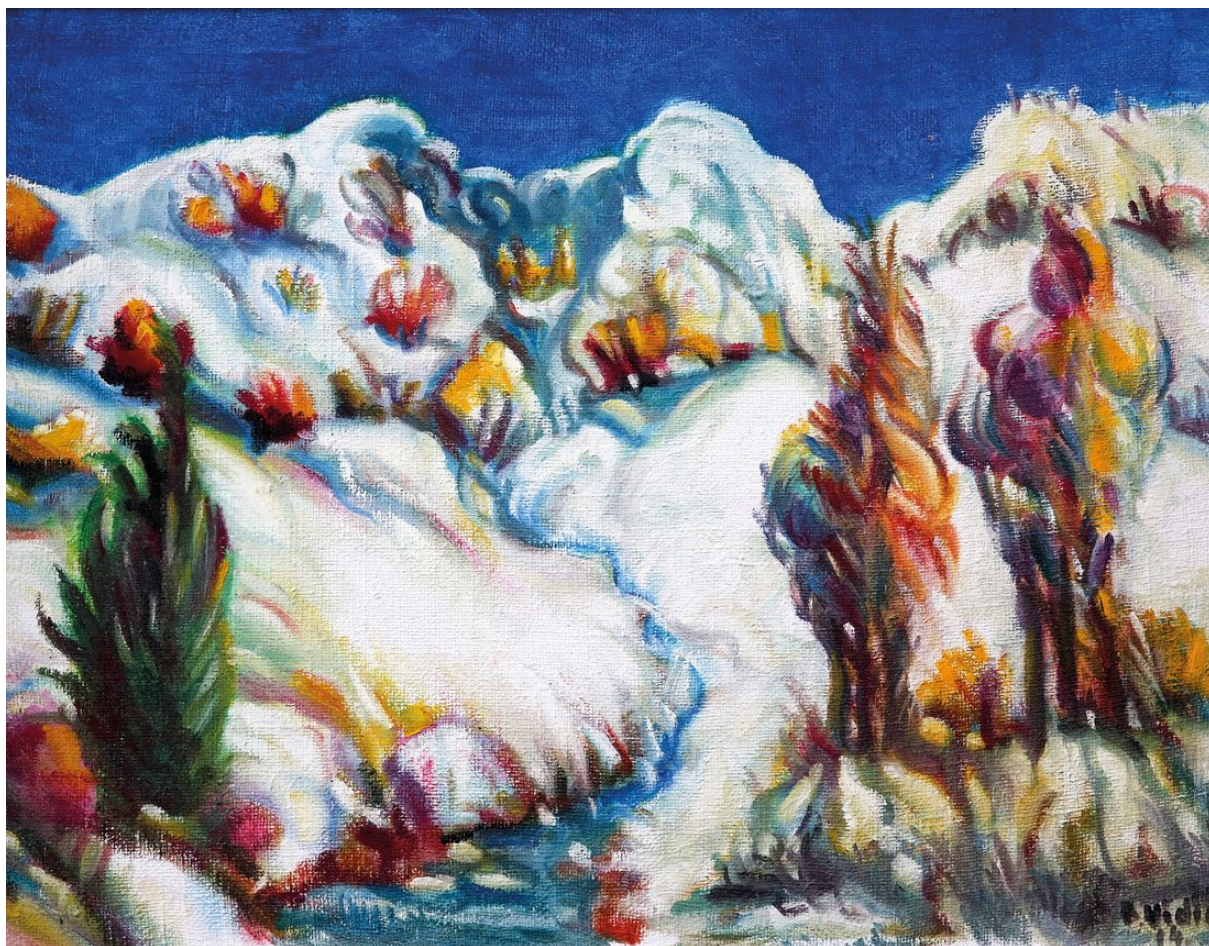
SAMIR SUČESKA
- Organizam 4, kamen, 2017.

DARKO ŠOBOT
- Aleph, cement, 2016.

HALIL TIKVEŠA
- Bez dobrog naslova, 2016.

fra PETAR PERICA VIDIĆ
- Zimska straža, ulje na platnu, 2014.

IMPRESSUM

Organizator: Udruženje likovnih umjetnika Kantona Sarajevo

Izdavač kataloga: Udruženje likovnih umjetnika Kantona Sarajevo

Za izdavača: Izet Alečković, Emir Osmić

Tekstovi: Sulejman Bosto, Amela Hadžimejlić

Fotografije: Esad Lukač, autori

Vizuelni identitet: Boris Hodak

Tehnička priprema: Emir Osmić, Boris Hodak

Postavka izložbe: Izet Alečković, Hamzalija Muhić, Emir Osmić

Tehnička postavka: Jasmin Osmanković

Tiraž: 100

Sarajevo, decembar 2017.

Zahvaljujemo

Ministarstvu kulture i sporta Kantona Sarajevo

Collegium artisticumu - JU Centar za kulturu Kantona Sarajevo

Svim autorima koji su do sada uzimali učešće na Sarajevskom likovnom salonu.

MINISTARSTVO KULTURE I SPORTA
KANTONA SARAJEVO
MINISTRY OF CULTURE AND SPORTS
OF SARAJEVO CANTON

JAVNA USTANOVA
CENTAR ZA KULTURU
KANTONA SARAJEVO

